

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
29. august 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 408 (Alm. del – §) af 7.
august 2013

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, om lavere skatter og afgifter finansieret af lavere offentlige udgifter vil føre til forbedret konkurrenceevne?

Svar

Konkurrenceevne er traditionelt et kortsigtsbegreb, der beskriver en uligevægt i forholdet mellem produktivtets- og omkostningsniveau relativt til andre lande. En positiv dansk konkurrenceevne vil være udtryk for, at danske virksomheder kan producere en given mængde og kvalitet af varer og services for færre omkostninger end udlandet. Dette vil lede til øget efterspørgsel efter dansk arbejdskraft, hvilket alt andet lige vil presse lønniveauet op, indtil forholdet mellem produktivtets- og omkostningsniveau igen svarer til udlandets. Udsving i konkurrenceevnen vil således være et midlertidigt eller konjunkturelt fænomen, der over tid vil udlignes gennem tilpasninger i lønniveau og erhvervsstruktur mv., indtil omkostningerne igen afspejler produktivtetsniveauet.

Det er ikke muligt at svare entydigt på, hvilken effekt en sænkning af skatter og afgifter finansieret af lavere offentlige udgifter vil have på konkurrenceevnen. Det vil afhænge af hvilke konkrete skatter, afgifter og offentlige udgifter, der sænkes. På kort sigt kan afgiftssænkninger på eksempelvis energi reducere virksomhedernes produktionsomkostninger og forbedre konkurrenceevnen. Dette vil øge efterspørgslen efter dansk arbejdskraft og konkurrencegevinsten vil gradvist aftage i takt med, at lønningerne stiger. På tilsvarende vis kan lavere offentlige udgifter til eksempelvis uddannelse eller forskning føre til lavere produktivitet og potentielt dårligere konkurrenceevne end ellers (i en periode indtil lønniveauet igen er tilpasset). Den samlede nettoeffekt vil således afhænge af, hvilke skatter, afgifter og offentlige udgifter, der nedbringes, og hvor hurtigt tilpasningen efterfølgende sker.

Hertil kommer, at afgiftsnedsettelse også skal vurderes ud fra hensynet til at opfylde klima-, energi- og miljøpolitiske målsætninger på en omkostningseffektiv måde. En afgift kan som udgangspunkt ofte være det samfundsøkonomisk mest effektive instrument til at understøtte en sådan målopfyldelse.

Konkurrenceevne i bredere forstand kan, ud over enhedslønoms-kostningerne i fremstillingserhvervene, også omfatte forskelle i erhvervenes rammevilkår og innovationsevne, arbejdskraftens uddannelsesniveau, arbejdsmarkedets fleksibilitet og en række andre faktorer. De nordiske lande, herunder Danmark, placeres ofte højt i denne type opgørelse af landes konkurrenceevne. Typisk vil høje skatter og afgifter trække ned i den opgjorte placering, mens faktorer som sund økonomisk politik, effektiv og transparent offentlig administration, uddannelsesniveau samt god infrastruktur – som i de nordiske lande overvejende er skattefinansieret – typisk bidrager positivt til den relativt gode placering for disse lande.

Det bemærkes, at sådanne opgørelser af landenes konkurrenceevne beror på en række eksogent valgte forudsætninger om, hvilke faktorer der inddrages, hvordan de måles og hvilken vægt de tillægges. Erfaringsmæssigt er disse opgørelser af landes konkurrenceevne ikke en pålidelig indikator for, om landene efterfølgende opnår højere eller lavere økonomisk vækst eller lavere ledighed end andre lande.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon